

om, hvor mange Indbyggere Aarhus har, og hvor mange Odense har, og saa regne Forholdstallet ud, saa vil han komme til det Resultat, at Bolignøden, trøds Restriktionernes Ophævelse og Nævnets Bortfald for længe siden, er mere omsiggribende i Odense end i Aarhus. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Kun skal jeg sige, at jeg kan være enig med det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, i hans Paa-visning af, at der ingen Forbindelse er mellem Nævnens Ophævelse og Opførelse af Boliger, hvilket han nævnte nogle træffende Eksempler paa; det godtgøres baade fra Odense og Vordingborg — og det ærede Medlem nævnte flere Steder. Nu er vi altsaa dog kommet saa vidt, at vi forhaabentlig fremtidig kan blive fri for den meningsløse Tale i den Retning, der saa ofte har lydt fra konservativ Side, naar disse Forhold har været til Behandling.

Jeg agter i øvrigt at henvende nogle Bemærkninger til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kragh. Jeg behøver ikke at gøre dem særlig omfattende efter den ualmindelig haandfaste og saglige Maade, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister for et Øjeblik siden behandlede det ærede Medlem, men nogle enkelte af det ærede Medlems Udtalelser maa jeg have Lov til at beskæftige mig med.

Det ærede Medlem talte ud fra Venstres Synspunkt om det glædelige ved, at man stadig fortsatte Opgivelsen af Restriktionerne og Kontrollforanstaltningerne omkring i Landet. Jeg kan ikke anerkende, at det sker. Jeg tror tværtimod, der ude omkring i Landet er en Tilbøjelighed til at komme tilbage til lidt mere Kontrol, hvor det kan lade sig gøre. Naturligvis skal det indrømmes, at Forlængelsen af Huslejeloven, som bringer Standsning ind alle Vegne, jo ikke frister Kommunalraadene, men naar det ærede Medlem deraf vilde udlede, at det gik i den af ham antydede Retning, og nævnte, at kun 11 Byer havde vedtaget Forlængelse af Kontrollen til 1926, medens Sagen endnu var uafgjort i 24 Byer, maa jeg dertil sige, at dette har ganske naturlige Aarsager, og man kan ikke udlede noget deraf i den af det ærede Medlem ønskede Retning. Der er allerede for længere Tid siden bebudet, at det Forslag, vi her beskæftiger os med, vilde komme. Det erkendes, hvad der ogsaa fremgaar af Bilagene her, fra alle Sider, at de Restriktionsbestemmelser, Huslejelovens Forlængelse indeholder, ikke er heldige, der kan endnu gaa 2—3 Maaneder, før Byraadene behøver at træffe

en afgørende Beslutning. Man kan da godt forstaa, at de venter lidt endnu med at træffe Bestemmelse for Tidsrummet indtil 1926. Det er ganske forstaaeligt, uden at det i nogen som helst Henseende behøver at betyde, at man ikke har regulerende Bestemmelser behov.

Det ærede Medlem Hr. Kragh udtalte paa en ironisk Maade, at paa Baggrund af den Agitation, der fra mit Partis Side blev drevet til Folketingsvalget i Fjor Foraar, var det nødvendigt at komme med et Lovforslag, der indeholdt rigoristiske Bestemmelser, man var nødt til at foreslaa saa rigoristiske Bestemmelser som muligt. Nu er Bestemmelserne i dette Lovforslag jo egentlig slet ikke rigoristiske. Jeg skal blot erindre om, at det er et Forslag, der har sit Udspring fra konservativ Kilde, og det er altsaa derhen, Bemærkningerne maa rettes. Det er et Forslag, der er fremgaaet ved konservativt Medarbejde, det kan man ikke komme udenom, og dette turde, som jeg ogsaa udtalte i Forgaars, vise, at Bolignøden nu er alvorlig. Men man kan da ikke rette Beskyldninger mod Socialdemokratiet, fordi Ministeren meget fornuftigt har taget et Forslag, som er kommet enstemmigt fra Københavns Kommunalbestyrelse, og paa hvilket de Konservative og deres Borgmester vel endogsaa har haft en overvejende Indflydelse. Talen om Agitationen i Fjor paa den Baggrund er altsaa temmelig meningsløs.

I øvrigt fik man jo den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Kragh søgte at tage Brødet ud af Munden paa sit Partis Ordfører i Spørgsmaalet om Tilskud til Fremskaffelse af Boliger og Afhjælpning af Bolignøden, den anden Lov, som lige har været til Behandling her. Der har Venstre jo en anden Ordfører, men det var alligevel hovedsagelig Spørgsmaal og Forhold henhørende under Tilskudsloven, det ærede Medlem Hr. Kragh beskæftigede sig med. Det er dog ikke hermed min Mening at ville benægte, at der skulde kunne bygges en Bro eller skabes en Forbindelse mellem det foreliggende Forslag og de andre Formaaler.

Det ærede Medlem Hr. Kragh var inde paa Betragtninger af den Natur, som vi saa tidt har hørt det ærede Medlem fremsætte, nemlig om de høje Arbejds lønninger, den korte Arbejdstid, og hvad andet der i den Henseende kan være at sige som hemmende for Boligbyggeriet og medvirkende til Bolignøden. Det er jo det ærede Medlems Kæphest, det har vi hørt hver eneste Gang, og vi er vistnok alle paa det rene med, at det ærede Medlem aldrig forsømmer nogen